

Arrest

nr. 344 717 van 13 april 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Kati VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen X, X en X op 17 januari 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van de kanttekening van 8 januari 2025 op een bijlage 25 van een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 9 maart 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden akte betreft een kanttekening op een bijlage 25 van de Dienst Vreemdelingenzaken van 8 januari 2025 waarin wordt aangegeven dat op grond van artikel 74/5, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) “deze maatregel van terugnrijving van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid [van de Vreemdelingenwet].

Allereerst dient de Raad op te merken dat niet wordt aangetoond dat ooit enige beslissing tot terugnrijving ten aanzien van de verzoekende partijen werd genomen en dus niet blijkt dat deze mededeling - die verwijst naar een niet-bestaande beslissing - enig rechtsgevolg kan hebben en een voor de Raad aanvechtbare beslissing zou zijn.

In de mate dat zo moeten worden aangenomen dat de verwerende partij, middels deze vermelding de bedoeling zou hebben gehad om een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen, moet er verder op worden gewezen dat de verzoekende partijen de Raad op 18 februari 2026 in

kennis stelden van het feit dat zij door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden erkend als vluchteling. Aangezien zij hierdoor tot een verblijf in het Rijk zijn toegelaten lijken zij in ieder geval geen actueel belang meer te hebben bij de vernietiging van de bestreden akte.

Het beroep lijkt onontvankelijk.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter van de Raad,

R. AHMETOV, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. AHMETOV

G. DE BOECK